

מה רוצים מאיתנו? אמרו השבוע מנהיגי ישראל, בנירסוט שונות, בכבירות נערך מר חידומים, בירדן יורה הצבא באזרחים, ודווקא אלינו נטפלים?

היו לכך סיבות תיקשורתיות ופוליטיות. העולם לא היה אדיש לסבילות לבנון. התיקשורת העולמית גם לא התעלמה מהם. להיפך, היא הקדישה להם כתבות אינספור, יחד עם תצלומי עיתונות וכתבות טלוויזיה מאחריות.

אולם העולם לא התערב, מפני שהוא הת' יי'אש מלבנון. אין ברדעת בעולם המאמין כי ניתן להפיח חיים פרשים במדינה הלבונית. הסורים אינם נתפסים ככובשים, אלא כמי שמנסים לשווא לקיים סדר כלשהו, ולוא כשיטות אכזריות. אין שום ספק שאילו נסוגו הסורים מלבנון, היה נערך שם טבח הדרי במימדים מחרידים הרבה יותר.

המהומות בירדן זכו אף הן בסיקור נרחב. אולם הן נראו כעניין פנימי, מוגבל וחולף (ראה מיטונות) שאינו שונה במהותו ממהות מות-הערב שהיו בתקופות שונות במצרים, בבאג'דייה ובמקומות אחרים, וגם בשכונות מסוימות בלונדון ובערי ארצות-הברית.

אף אחד מן המאורעות האלה אינו רומה לאינתיפאדה, המעוררת את התרגשות הער' למ בגלל הידיעות היומיומיות על הריגתם ופציעתם של ילדים בני 12, 10 ו-9. מכיוון שזו מאבק של אוכלוסייה כבושה במישטר של כיבוש, הוא מעורר בעולם רגשות שונים לגמרי מאשר מילחמת-האחים המתמדת בלב' נון או המהומות הכלכליות בירדן.

כמה זה יעלה? הטענות של הפוליטי-קאים הישראליים בתחום זה לא ישנו את יחס התיקשורת העולמית, אבל יש להן תוצאה אחרת: הן גורמות לפוליטיקאים הישראליים עצמם להתעלם ממה שקורה לישראל בעולם.

הידיעות היומיות בכל העיתונים, וכיניהם עיתונים אמריקאיים המפורסמים באהדתם לישראל, על הרג הילדים, משנות את היחס לישראל. זהו שינוי איטי, הדרגתי מאוד, אבל עמוק וברקיעאמ.

פוליטיקאים אמריקאיים, שלא היו מעזים בעבר להשמיע אף מילה קלה אחת של ביקור רת כלפי ישראל, מתבטאים עתה בצורה בוטה, ואף מאיימים בפעם הראשונה בקיצוץ הסיוע לישראל בעתיד. סיוע זה, שאין לו אח ורע בהיסטוריה כתרומה של מינה אחת למדינה אחרת, מבחינת השיעור של דולארים לנפש, תלוי כולו בהזדהות הטוטאלית של הציבור האמריקאי עם ישראל. ברגע שהוד' הות זו מתערערת, עלול הסיוע להיראות לאמריקאים רבים כסחיטה בלתי-נסבלת.

כדאי למנהיגי ישראל לתת את דעתם ל' תהליך זה. הביקורת השיגריתית על התיקשורת רת היא עקרה, והמחשבה על גימיקים נגדיים לא תועיל. רק שינוי המדיניות עצמה יביא לשינוי התרמית.

האינתיפאדה מערות בירושלים

מיליון שרות קרב חרשים: כל קיר בכל כפר ערבי. שום צבא בעולם לא הצליח עדיין להפעיל שיטות חכמות נגד התקוממות עממית-לאר' העולם הזה 2695

רעיון מטורף לגמרי:

שמיר נפגש עם ערפאת

ערפאת

האמינה שהגורם השלישי הוא סוכייטי. אך האם זה בלתי-סביר להניח שהגורם השלישי הוא אחד מבכירי אש'ף? ● לא חוסין. לא סביר ששמיר נפגש עם חוסין, משום שבאותן השעות שבהן שהה שמיר על אדמת הונגריה, היה המלך חוסין בדרכו מפאריס לווישניטון.

● ערפאת בפראג. ביום הרביעי נפ' גש יאסר ערפאת, מנהיג אש'ף, עם חברי הכנסת מאיר וילנר ותופיק זיאר מחד'ש. הפגישות בין ראש אש'ף לבין אנשי חד'ש אינן דבר יוצא-דופן, ואלה פגישות כמו בין חברים ותיקים. קשה להאמין שכיום, כאשר לאש'ף דלת כמעט פתוחה למפלגות ולתנור עות השמאל הציוני הישראלי, יסע ערפאת באופן מיוחד לפראג, כדי לפגוש את וילנר וזיאר — אלא אם כן שימשה הפגישה כחסוד' אחר, והיא בסביבה עניין אחר.

● מרחק קצר. המרחק בין פראג, שם שהו ערפאת ואנשיו, לבין בוקרשט, שם שהה שמיר, הוא מרחק-נסיעה של כמה שעות מעלות בלבד. ● לא ניתן הסבר. גם יצחק שמיר וגם דן מרידור לא סיפקו הסבר מניח את הדעת לנסיעה הפתאומית והקצרה.

● קידום תוכנית שמיר. ראשי-הממ' שלה, כך נראה, מעוניין לקדם את תוכנית הבחירות שהציע בארצות-הברית, ומעוניין לאסוף לה כמה שיותר תומכים מבין מדינות

בעבר לשיחות שקיים משה עמירב, או איש תנועת-החרות, עם פייצל אל-חוסייני ועם הדר' סרי נוסייבה, מתוך כוונה לנסח מיסמך משותף שיהיה מקובל הן על ישראל, הן על אש'ף.

● קשר לסובייטים. בעיתונות היומית העברית, שהיתה המומה מן הנסיעה הפתאומית, נכתב כי קרולי גרוס, מנהיג המפלגה הקומוניסטית ההונגרית, הוא אחד המקורבים ביותר למיכאל גורבאצ'וב, מנהיג ברית-המועצות. אבל קשה להאמין שהמנהיגים הישראליים וקוקים בשלב זה כמתוכננים כינם לבין מנהיג ברית-המועצות. בין שתי המדינות יש ערוצי-תיקשורת ישירים פתוחים, שהופעלו לאי-אחת. שמיר, פרס וארנס נפגשו עם אדוארד שוורדנרז, שרי-החוזק הסוכייטי.

● ביקור סג'ר הונגרי. יום לפני נסיעתו של שמיר להונגריה סיים את ביקורו בארץ לאסלו קובץ, סגן שרי-החוזק ההונגרי. הוא שהה בישראל במשך שבוע, ונפגש פה עם ראשי-המדינה. קשה להאמין שאי-אפשר היה בשום אופן לנצל את ביקורו של הבכיר

בעלי דימיון מפותח נוטים לייחס לכל מאורע שיגרתי נופך של מיסתורין. הם נוטים לחשוב שלכל אירוע יומיומי יש מא' חוריה-קלעים שלו, שבהם, בעצם, נקבעים גורלות.

בעלי דימיון מפותח נוטים לקשור קצוות, לשער השערות ולהאמין שהאמת תצא לאור רק בעוד 10 שנים, או יותר. בעלי דימיון מפותח משרטטים תסריט בלתי-אפשרי, וככל שהוא מוזר יותר ובלתי-מתקבל על הדעת, כן הם נוטים להאמין בו יותר.

בעלי דימיון מפותח יכלו בקלות לשרטט תסריט, שלפיו נפגש יצחק שמיר השבוע בהונגריה עם גורם שלישי. מרחיקים-לכת עוד יותר ואומרים שהגורם השלישי אינו אלא אחד מבכירי אש'ף, ואולי אף הבכיר שבכולם: יאסר ערפאת.

התסריט הבלתי-אפשרי הזה מבוסס על כמה עובדות חשובות:

● נסיעה חפוזה. נסיעתו של שמיר להונגריה היתה חפוזה הן מבחינת העיתוי שלה — ערב חגי-הפסח — והן מבחינת אור' כה — 24 שעות בלבד.

מלישכת שמיר מיהרו להסביר שנסיעתו להונגריה היתה מתוכננת מזה זמן-מה. "וזמ'מה" יכול להיות כמה שעות, כמה ימים, כמה שבועות.

עובדה: שמיר נסע יומיים וחצי בלבד אחרי שובו מארצות-הברית, בתפר הרק והלחוזק בין חזרתו משם לבין חגי-הפסח. עובדה: שמיר נסע ל-24 שעות בלבד. חפוז לכל הידיעות.

עובדה: שמיר הודיע על נסיעתו רק לממ' לא-מקומו, שימעון פרס, שאמור היה לתפוס את הרסן בהיעדרו, ולמשה ארנס, שרי-החוזק מקורבו.

● ללא מלווים. שמיר, הידוע כראש-ממשלה שאינו נוטה לגרור אחריו שובל של פמליה מרובת-מלווים, החליט הפעם שלא לקחת אף איש אחד מן המלווים הקבועים שלו — מנכ"ל-המישרד, יועץ-התיקשורת, ראש-הלישכה. הוא שלח את שלישי הצבא, תא"ל עזריאל נבו, לבירה ההונגרית ביום הראשון, ונסע ביום השני בחברתו של דן מרידור, שרי-המישפטים, בלבד. עובדה תמויה כשלעצמה.

● ללא רוזח מיידי. שמיר חזר מהונג' ריה, למראית-עין, בידיים ריקות. ההונגרים לא הכריזו על חידוש היחסים עם ישראל. להיפך, הם הודיעו כי חידוש היחסים עם ישראל אל מותנה בקידום משמעותי של תהליך השלום, תנאי שאינו חדש לכל ארצות הגוש המזרחי.

● לא נסיעה ראשונה. זו אינה נסיעתו הראשונה של ראש-הממשלה להונגריה. הוא כבר ביקר שם לפני שמונה חודשים. גם מרידור ביקר בהונגריה כבר פעמים אחדות, וכמוהו שרים אחרים — משה קצב, למשל — ואישים בכירים נוספים. כך שעצם הכי' קור בהונגריה אין בו כל חדש.

● דן מרידור. שמו של מרידור נקשר

שמיר בבוקרשט עם X
חידה בתוך תעלומה

העולם. הוא מעוניין שהתוכנית תהיה מקור בלת על הפלסטינים, גם אם אינו אומר את השם המפורש "אש'ף". בלערי אש'ף לא יהיה אפשר לבצע אותה, ושמיר יודע זאת.

לאור כל אלה, האם יהיה זה לגמרי בלתי-סביר להניח שנסיעתו של שמיר להונגריה אינה קשורה להונגרים, או לסובייטים, אלא קשורה דווקא למשהו הקרוב יותר במחבכי? ● ענת סרגוסטי

כלה, ששימוש מחסה חשאי ללימודים מטעם אוניברסיטות שנסגרו על-ידי השילטונות. כל ילד ישראלי לומד בבית-הספר על שימעון בריוואזי, שלימד את נערי-ישראל תורה במערה, אחרי שהרומאים הרשעים אס' ורו את הלימודים. שלושת המוסדות היו "מערות" כאלה. אין דבר אוילי יותר מהניסיון למנוע ליי

מית. על כל צבא נגור, במצב כזה, להפעיל שיטות אויליות. הדבר טמון בעצם מצבו של שילטון-הכיבוש והניסיון להפעיל צבא כ' מישרה. השבוע נודעו שתי שיטות לריכוז האינתי-פאדה, שהרגימו מצב זה היטב. ● בירושלים נודע כי השילטונות הצ' ליחו לגלות שלושה מוסדות פרטיים להש'

מורים, גם בתנאים של כיבוש. הדבר אינו ניתן, כאשר יש מורים הרוצים ללמד, ותלי-מידים הרוצים ללמוד, הלימודים יתקיימו איכשהו — ביחוד כאשר הדבר הופך ל' מציווה לאומית וכניצחון על הכובש. ● צה'ל הודיע כי מעתה יפתח במע' רכה נרחבת למניעת ציור של סיסמות על (המשך בעמוד 8)